

det naturliggviis ikke været min Hensigt; jeg har ogsaa i denne Henseende kun villet fremføre en Kjendsgjerning, som jeg ansaae nødvendig, for at Thinget kunde danne sig en fuldstændig Mening om, hvad der var foresaldet. Den ærede Minister har, saavidt jeg mærkede, ikke udtalt sig bestemt imod, at der blev ydet en Erstatning af Statskassen. Jeg skal derfor heller ikke minde ham om, hvad han udtalte, dengang det private Forslag om Sammenrotelse og Opløb var til Behandling her, men for de Medlemmers Skyld, der have udtalt sig imod, at der udrededes en saadan Skadeserstatning, skal jeg tillade mig at oplæse nogle faa Uttringer af den ærede Minister fra denne Forhandling. Jeg haaber, at den ærede Formand ikke har Noget derimod. De findes i Folkethingstidenden Nr. 62 Pag. 962 og lyde saaledes: „Jeg er ganske vist gennemtrængt af den Tølelse, at det vilde være noget særdeles haardt, ja mere end haardt, at den, der paa en saadan Maade kom til at lide Skade, selv skulde bære denne Skade, at det Tab, der blev paaført ham gennem forbryderiske Handlinger, skulde blive sat i Klasse med Tab, som paaføres ham som reent hænderlig, som Noget, der er skeet ved en Naturbegivenhed, men skal der gøres Noget, saa maa det efter min Overbeviisning blive saaledes, at det ikke er Kommunerne, disse affondrede Samfund, i hvis Magt det i alt Fald ikke for Tiden staaer at forebygge det, som skulde være Kilden til deres Forpligtelse, men Statskassen, som maatte komme til at bære denne Byrde.

Liebe: Det er paa ingen Maade min Hensigt at forlænge denne Diskussion, men jeg kan dog ikke undlade overfor den ærede Rigsdagsmand fra Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) at bestride hans Berettigelse til at sige, at jeg i mit Foredrag idag har rakt Haanden til Oprør. Naar jeg meget mere har erklæret, at jeg ubetinget maa fordømme det Slags Spektakler, som her er Tale om, og det baade i Koeskilbe og udenfor Koeskilbe, baade overfor den Ene og den Anden, idet jeg har sagt, at selv om der var Noget, der kunde forklare en saadan Optræden, kunde den ikke retfærdiggøres, er det en ufortjent Bestyldning

imod mig, at jeg har rakt Haanden til Oprør. Han sagde tillige, at jeg havde kastet et Blegende Skjær over det Passerede, men jeg har ikke sagt et eneste Ord til Undskyldning for de Beboere, der have deltaget i Spektaklerne. Hvad har jeg sagt? Jeg har sagt, at efter den Overbeviisning, jeg har været istand til at tilægge mig, kunde man ikke med Billighed sige, at Politiet har ladet sig falde Noget til Last ved den paagjældende Leilighed. Har jeg kastet et Blegende Skjær over Noget, maatte det i alt Fald ene kunne være over de Handlinger fra Politimesterens Side til at modvirke Spektaklerne, hvormed der har været Spørgsmaal, men det vilde jo under alle Omstændigheder være noget ganske Andet end at kaste et Blegende Skjær over selve det Passerede, end sige at række Haanden til Oprør. Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) syntes selv at erkjende, at der var anført antagelige Grunde for, at Politimesteren ikke kunde siges at have gjort sig skyldig i nogen Pligtforsømmelse, idet han sagde: „Ja, den foregaaende Tale har oplyst Politimesterens Forhold, men hvad har han sagt om Borgervæbningen?“ Dertil maa jeg sige, at jeg troede ikke, at der her var Tale om Borgervæbningen, uden forsaavidt Politimesteren skulde siges at have ladet sig Noget falde til Last med Hensyn til den Maade, hvorpaa han søgte dens Hjælp. Jeg troer ikke, at Borgervæbningen kan siges at være en saadan Andeel af Politiet i Byerne, at naar man forlanger Undersøgelse om Politiets Færd, man da deri skulde indbefatte Undersøgelse om Borgervæbningens Forhold; saaledes har jeg ikke tænkt mig det. Men vil man vende Diet mod Borgervæbningen specielt uden Forbindelse med Politimesteren, maa man i alt Fald kjende Forholdene nærmere, inden man sælber sin Dom og stempler de Paagjældende som Deltagere i Spektakler eller sigter dem for Pligtforsømmelser. Man maatte da vide, om de enkelte Medlemmer, der ikke mødte, havde faaet Tilsigelse, om den havde truffet dem hjemme, om der ikke forelae Omstændigheder, som forklarede, at de i den sildige Aften eller ud paa Natten undlode at give Møde ved en Leilighed, hvor de ikke anede, at der var